

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਪੰਚਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1954 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 827.

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)-ਸੈਕਸ਼ਨ 115—ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਦਾ ਅਰਥ—
ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1882)—ਸੈਕਸ਼ਨ 58(ਸੀ)—ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ
ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੜ-ਖਰੀਦ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ
ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ—ਖਰੀਦਦਾਰ—ਕੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਚੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡੀਡ ਇਸ
ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ
ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ. ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਦੋ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ
ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ
ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਖੁਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ; ਕੈਂਪ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ; ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ; 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਕਾਂਗੜਾ; 1953 ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। 740 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ 20 ਜੂਨ, 1954 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵਿਕਰਮ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 26 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰਬਰ 199 ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ 17 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ ਨਵਰਾਤਰੂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਪੰਚਮ ਚੰਦ, ਬਖਤਾਵਰ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਬੰਸੀ ਰਾਮ, ਤਰਵੇਦ ਚੰਦ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਰੰਗੇਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਚੰਦ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਖੇਮ ਚੰਦ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 640. ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਵਰਾਤਰੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਤਕਾਲ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਖਰੀਦ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਚੋਣਾਂ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਉਹ ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੰਤਕਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਚੰਗੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਲਾਅ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡੀਡ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ (ਕੋਡਰਿੰਗਟਨ ਬਨਾਮ ਕੋਡਰਿੰਗਟਨ (1), ਅਤੇ ਲਿਸੇਨਡੇਨ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਏ. ਵੀ. ਬੋਸ਼, ਲਿਮਟਿਡ (2), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਦੋ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸਨੂੰ ਅਟੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ-ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ P1 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੁਬਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਕਰੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਇੰਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਲਟਕਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਖੁਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।